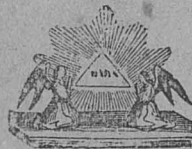

TOMIS

REVISTĂ EPARHIALĂ DE CONSTANȚA

CEL CE VA BEA DIN APA, PE CARE O VOIU DA EU
 NU VA INSETA IN VEAC. — IOAN IV. 14

S U M A R

- 1) Cuvântarea P. S. Episcop Gherontie
la serbarea festivă . . . . . + **Gherontie**
- 2) Biserica și problema unității creștine **Pr. Ec. Grumăzescu**
- 3) Ceva despre biserica rusă . . . . . **Preot Brătășanu**
- 4) Raportul Misionarului Sf. Episcopii . **Diacon Al. Marin**
- 5) Decizia Sf. Episcopii pentru defini-
varea P. C. Consilier Referent Pr.
Gh. Sorescu. . . . . * *
- 6) Telegrama . . . . . * *
- 7) Parohii și posturi vacante . . . . . * *

T O M I S

Revistă oficială, lunară, eparhială, de Constanța.
Sub patronajul Prea Sfințitului
EPISCOP GHERONTIE

LA SERBAREA FESTIVA

(10 Octombrie 1942) a propagandei

„Muncă și Lumină” din Constanța

Domnilor reprezentanți ai autorităților Constanțene,

Doamnelor și Domnilor,

Onoratul Minister al Muncii a dispus ca, în scopul răspândirii, cât mai adânc, în lumea muncitorească din țară, a luptei pe care Sfânta Cruce o duce de peste un an de zile contra bolșevismului ateu, ce amenință buna ordine și credința religioasă a Europei întregi, să se prea mărească faptele de arme salvărite de eroii luptători pe front, români și aliați și să se facă o întinsă propagandă a acestor fapte în toată țara.

Prin oficiul său «*Muncă și Lumină*», ni-a trimis și nouă Constanțenilor, o caravană cinematografică de propagandă, care va reprezenta un program de filme de pe front, timp de patru zile și care se inaugurează azi, în ședința festivă.

Domnul Inspector al Muncii din localitate, prin adresa No. 25, dela 8 Octombrie curent, mă roagă să patronez eu această inițiativă în orașul nostru și să prezidez ședința festivă de inaugurare.

Am primit, onorată asistență, cu mângâietoare satisfacție inițiativă Domnului Inspector al Muncii din

localitate, îi mulțumesc din inimă pentru onoarea ce-mi face și, dela scaunul prezidențial, vă salut și vă dau binecuvântarea arhierescă.

Este pentru mine, de o importanță deosebită această ocazie, când prezidez o festivitate cu caracter patriotic național, pentru că încheie șirul «*muncii și luminei*», ce am întreprins eu în Dobrogea, timp de două decenii.

Doamnelor și Domnilor,

«*Muncă și Lumină*» sunt două idei, cari caracterizează pe oricare cetățean bun și de valoare al unui Stat. Eu aș inversa această numire și aș zice : «*Lumină și Muncă*»; căci, pentruca să fie c'neva la înălțimea unei adevărate personalități și să fie un patriot conștient de menirea sa în Stat, trebuie să se lumineze, prin credința în Dumnezeu și prin cultivarea minții și inimei. Astfel, mi se pare omul desăvârșit. «*Prin Lumină, la Muncă*».

Iubiți muncitori,

Spre voi sunt toate gândurile noastre. Noi știm, că precum plugarul nostru, țăranul român, reprezintă viața Statului nostru, prin munca sa la câmp, tot așa și muncitorimea țării, este un al doilea izvor de viață a Statului nostru. Brațele voastre, ca și ale plugarului român, înfloresc viața economică a scumpei noastre Românie. În porturi, în fabrici, în ateliere, oriunde, brațul vostru izvorăște aur pentru viața țării.

Brațul și pieptul vostru luptă pe front cu arma, în numele lui Hristos al Crucii și al Regelui. Voi și țăranul român, sunteți puterea de viață și viitorul de aur al scumpei noastre Românie.

Fiți mândri, muncitori români, fiți vrednici de frumosul rol pe care-l aveți în țara noastră.

Fiți mândri, de origina voastră românească ; fiți mândri că sunteți creștini. E ultimul meu cuvânt către voi : «*fiți creștini*».

Supuneți-vă autorităților conducătoare și legilor noastre. Ascultați învățăturile și hotărârile lor, căci autoritățile cu mintea lor *lumnată* și voi cu *munca voastră* neprecupețită, sunteți și rămâneți pivoții, pe cari se sprijină întregul nostru edificiu național. Prețuiți «*Lumina și Munca*».

Priviți-vă viața și datoriile în filmele ce vi se înfățișează și urmați pilda eroilor de pe front.

Trăiască Majestatea Sa, scumpul nostru Rege Mihai I,

Trăiască Scumpa Sa Mamă Elena,

Trăiască Conducătorul Statului, Mareșalul Ion Antonescu.

Trăiască armata română,

Trăiască Patria noastră, cât Soarele Ceresc.

Episcop, GHERONTIE

Biserica și problema unității creștine

după N. Berdiaev

Intr'o lucrare intitulată *Filosofia spiritului liber*, se află un capitol ce poartă denumirea „Biserica și Lumea“, care ne înfățișează concepția autorului despre Biserică și problema Unității.

La întrebarea dacă Biserica este o realitate ontologică și natura ei poate fi definită, se răspunde că o definiție e greu de formulat, întrucât esența ei intimă a rămas până'acum aproape cu totul necunoscută.

„Lumea spirituală și experiența spirituală sunt supra-individuale, supra-psihice. Experiența bisericească este colectivă. Caracterul colectiv (*sobornost*) este o calitate ontologică a Bisericii în care omul trăind suferă o schimbare a naturii sale, pășește într'o altă ordine de existență, adică aceea a dragostei și libertății.

„Unite'n Hristos sufletele alcătuesc trupul mistic al lui Hristos, a cărui viață este continuă și nelimitată, în timp și'n spațiu, datorită tradiției.

„Tradiția constituie experiența supra-personală, colectivă, viața creiatoare a Duhului ce trece din generație 'n generație, unește pe vii și pe morți și biruește moartea...

„Tradiția este amintirea care învie pe cei cari mor, ea este biruința asupra morții și stricăciunii, o afirmare a vieții veșnice“.

Dar autorul extinde și mai mult înțelesul despre biserică care, după el, „nu-i avea cu totul lumesc-istoric, o realitate ca oricare alta. Natura bisericii este cosmică... Biserica este cosmosul îmbrăcat în haina lui Hristos“.

Hristos, prin învierea sa, a prefăcut Cosmosul și i-a dat frumusețea, ceea ce-i echivalent cu însăși biserica. Totuși biserica nu s'a afirmat în totul ceea ce este, care rămâne încă ascuns, în stare potențială. Bisericii istorice N. Bardiaev îi opune „Biserica mistică și potențială“ pe care experiența intimă o poate descoperi.

Biserica însă nu se reazimă numai pe Hristos și grația lui Dumnezeu, ci și pe Fecloara Maria, Maica Domnului, care i suflul cosmosului. În ea (Fecloara Maria) lumea și omenirea au răspuns chemării lui Dumnezeu.

Autorul stăruie asupra rolului pe care omul îl îndeplinește pentru propria-i înălțare, ridicând demnitatea lui și așezându-l mai presus de îngeri. În grija sa de a ridica personalitatea omenească, d-l Berdiaev este pe cale să devalorizeze preoția, care, în mediul omenirii, nu face decât să simbolizeze ceata îngerească, inferioară tagmei omenești.

Preotul este intermediar pentru administrarea tainelor, dar nu-i creiatorul vieții. Deci pe nedrept se dă'n Biserica întâietate preoției, când ea ar trebui să fie acordată Sfinților și Profetilor.

Autorul nu tăgăduiește că ierarhia sacerdotală nu îndeplinește un rol folositor, mai ales pe lângă masa credincioșilor, ci acest rol este secundar.

Marea Misiune de conducere a Bisericii, „către împărăția comună a libertății, către transfigurarea religioasă“, este încredințată Sfinților și Profetilor.

Deci se poate ști de pe acum poziția d-lui Berdiaev față de problema unității bisericii: «Ostilitatea confesiunilor religioase există'n împărăția Cezarului, în omenirea prizonieră lumii și naturii. În lumea spirituală această ostilitate și desbinare nu-s posibile».

Nu'n planul orizontal bisericile trebuie să caute a se desvolta, ci'n sensul adâncimii până la întâlnirea unui domeniu în care deosebirea de rasă și confesiune să nu mai pună vreo piedică Unirii.

Autorul face o paralelă între Apus și Răsărit încercând să dovedească că deosebirile adânci, ce existau cu mult înainte de Marea Schizmă, nu făceau obligatorie această despărțire.

Patristica răsăriteană a cultivat cu tărie tradiția platoniană, care se ocupa mai mult cu latura ontologică și spe-

culativă. În linie generală, dogmele bisericii au fost alcătuite de dascălii bisericii răsăritene, predispuși pentru gnoza, mistica și metafizica religioasă.

În Apus prodomina tradiția stoicismului și juridismului roman, interesând mai ales chestiunile de organizare bisericească, probleme despre libertate și grație, răscumpărare și altele. În timpul oriental al creștinismului chestiunile cele mai centrale au fost totdeauna legate de caracterul transfigurării naturii omenești, de adoua venire a lui Hristos și Învierea generală. În Apus, în catolicism și protestantism, problemele de competență sunt tratate prin criteriul și cu autorități juridice, de organizare sociale ce sunt necesare naturii netransfigurată, decăzută și protivnică lui Dumnezeu.

Naturalul este o stare de păcat, de îndreptare de Dumnezeu, pe când ființa adevărată a omului și lumii este înrădăcinată în Dumnezeu.

Așa cugetă Răsăritul și, în aceasta, el vede mai drept decât Apusul.

Apusul înțelege vieța ca un act, ca manifestarea ființei pe care o supune organizării sub felurite forme. Ierarhia este concepută ca o miliție, iar Biserica ca o citadelă, care au destinația să ne ocrotească împotriva haosului materiei.

Așa-i spiritul catolicismului latin, care constituie trăsătura sa dominantă.

Ortodoxia, în schimb, nu-i luptătoare, nu-i actualizată, ci crede mai mult în forțele spirituale launtrice, care nu-s încă organizate nici manifestate în afară...

Dimpotrivă, „ea păstrează mai mult sentimentul eshatologic despre Împărăția lui Dumnezeu, care va veni, în chip minunat, la sfârșitul veacurilor, fiind legată de a doua venire a lui Hristos.

„Din această cauză găsim, în însuși centrul Ortodoxiei, credința în Înviere și Sărbătorirea Paștelor, care sunt nădejdea de transfigurare a lumii!!

Biserica catolică așteaptă mai puțin venirea lui Hristos, cu putere și cu mărire multă, de oarece ea nu predică această „putere și mărire“ a lui Hristos în Biserică fără transfigurarea, lumii.

În Apus formalismul și autoritarismul au luat locul antologismului viu, față de care protestantul a reacționat, dar a greșit când a rupt legătura cu tradiția și Biserica pe care le-a înlăturat.

Cu toate deosebirile ce există între bisericile de Apus și Răsărit, dl. Berdiaev socoate că unitatea creștină este posibilă cu condiția, să nu fie concepută ca un fel de *Interconfesionalism*.

„Interconfesionalismul este o realitate închipuită, curat abstractă ca și internaționalismul. O mentalitate interconfesio-

nală este desbrăcată de orice energie religioasă creatoare!!

După autor, niciodată tratatele încheiate între feluritele confesiuni nu vor aduce la unirea efectivă a bisericilor. Dl. Berdiaev voește o întâlnire între suflete: „In spatele confesiunilor creștine există o Biserică unică și universală... Sufletul Bisericii este unul și aparține nu numai acelor cari fac parte din felurite corpuri ale Bisericii, ci acelor cari se găsesc în aparență, în afară de orice Biserică“.

Autorul refuză să trateze cu ierarhla construită și după părerea sa în opera de reînnoire a bisericii și unității, rolul principal trebuie să fie îndeplinit de acei cari se numesc *profeți*.

«Viața religioasă naște din profesiune, care-i-izvorul mișcării creatoare în viața religioasă.

Profetul respiră aerul libertății, trăește'n furtună și revoltă, nu cunoaște deloc odihnă.

«Profețul tinde mereu la desăvârșirea omenirii și lumii, nu numai la desăvârșirea individuală. Totdeauna a existat un element revoluționar în spiritul profetic, pe care nu-l întâlnim deloc în preoție. Activarea unui profet nu aduce după sine liniște, nu aduce pace sufletelor. Ideologia profetică cere totdeauna o deosebire și de aceea elementul profetic nu poate fi unic și predominant în viața religioasă... Totuși fără spiritul profetic viața religioasă s'ar stinge pe pământ».

Și dela acest spirit profetic, d-l Berdiaev așteaptă reînvierea creștină: «Intreg Creștinismul viitor, întreaga sa aptitudine pentru renaștere, depinde de un singur lucru, adică dacă se va recunoaște și se va înțelege sau nu rolul profetismului în viața Bisericii, care păstzează în lume spiritul eshatologic și avertizează sufletele spre a doua și definitivă venire a lui Hristos.

Terminând această scurtă expunere, nu putem să nu ne referim la prefața lucrării în care autorul declară: „Cartea mea... aparține filosofiei profetice prin opoziția sa față de filosofia științifică“.

«Toată problema constă'n acea că în eu singur trebuie să descopăr cece Dumnezeu mi-a ascuns. Libertatea și activitatea mea creatoare sunt supunerea mea în fața voinței toinice a lui Dumnezeu.»

«Am conștiința că mă mișc în sfera a cece-i problematic în Creștinism și pentru acest motiv, admit deosebiri de păreri și pretind o sforjare creatoare a cugetării.»

Desigur că filosoful și profesorul N. Berdiaev posedă o concepție de gândire originală, îndrăzneată, fiind un neobosit cercetator al tainicelor mai udânci și folosind un stil apocaliptic. Toate aceste daruri izvorăsc dintr'un suflet care crede'n trăinicia'n lume a haului profetic și care lucrează mereu în ea
(După „Les documents de la vie intellectuelle).

Pr. Ic. Corneliu M. Grumăzescu

Regimentul 36 Infanterie
Oficiul Poștal Militar
 Nr. 107

Nr. din 15 Septembrie 1942

Regimentul 36 Infanterie
 către
Sfânta Episcopie a Constanței

Prea Sfințite Stăpâne,

Depe întinsul Rusiei, a cărei Biserică prigonită de comunism va interesat așa de mult cândva, încât ați scris o frumoasă carte despre ea, un fiu spiritual al Prea Sfinției Voastre vă trimite pe această cale un sărut al dreptei prea Sfinției Voastre.

Dar el vă aduce tot odată la cunoștință, că în urma armatei noastre viteze și al aliaților noștri, bisericile rusești iar se curățesc, Sf. Icoane și Sf. Vase, cărți etc., se desgroapă și Numele Domnu'ui Christos e pretutindeni proslăvit.

Ca o obligație morală din parte-mi trimit prea Sf. Voastre, câteva rânduri alăturate acestei adrese, rugându-vă de a dispune să fie publicate în revista noastră eparhială „Tomis“ pentru confrății întru Domnul rămași la parohiile lor.

Cu profundă smerenie

Al prea Sfinției Voastre supus fiu spiritual

Preot Căpitan, Gh. I. Brătășeanu

Conf. Reg. 36 Inf. P. A.

DE PE FRONT

Ceva despre Biserica rusă

Biserica rusă, a suferit de pe urma comunismului, cași odinioară Biserica primară, de pe urma prigonitorilor păgâni. Dela Nistru și până la Volga, nu întâlnești decât puține Biserici și acelea ruinate, fără cruci, batjocorite și părăginite complect. De cele mai multe ori sunt de nerecunoscut că au fost vreodată Biserici. Când stau de vorbă cu Rușii, asupra stării lor religioase, mă cuprinde jalea văzându-i mai întotdeauna plângând

Dar în Țara noastră se știu atât de multe lucruri despre această prigoană, din cărțile apărute și din ziaristica noastră, încât evit să vorbesc despre aceasta mai mult.

Situația Generală

Între ruinele Bisericii rusești actuale, preoții sunt foarte rari. Ei au scăpat din măcelul comunist cu mare anevoință. Numărul lor se ridică la 3—400. Sub focul dușman al comuniștilor, ei îmbracă iarăși haina preoțească, se stabilesc în parohiile favorite și răscolesc sufletul poporului rus, readucându-l la Chistos. Opera lor e mai mult misionară, adesea mergând din parohie, în parohie și propoveduind Evanghelia. Ei sunt organizați, în ierarhie canonică ortodoxă, având de conducători spirituali pe: Mitropolitul Alexiev de Liov și pe Episcopul Pantelimon, ambii cu reședința la Kiev, unde în vara aceasta e vorba să se înființeze un seminar clerical.

În Biserica rusă există și azi trei curente religioase : 1) al tihoniștilor ; 2) al Bisericei vii și 3) al samosfeților.

1) Tihoniștii sunt aceia cari, după revoluția din 1917, au susținut numirea mitropolitului Tihon, ca patriarh al Bisericii ruse, fără ca aceasta să fi fost recunoscut ca patriarh de celelalte patriarhii ortodoxe. Ei sunt ortodocși buni.

2) Biserica vie, e formată din adepții sinodului rus, format din 15 membri, cari au condamnat pe Tihon, ca patriarh anticanic. Ei mențin întru totul nealterate dogmele, morala, canoanele și cultul ortodox. Oportuiști, ei au depus de bună voie, podoabele Bisericilor, la centrele comuniste. Prigoana însă a urmat și asupra lor, dar ceva mai târziu.

3) Samosfeții sunt ucrainieni, cari după revoluția dela 1917, au cerut sinodului rus să le aprobe, ca să-și aibă slujba religioasă, în limba ucrainiană. Sinodul respingându-le cererea, ei s'au simțit nedreptățiți, s'au întrunit într'o mare adunare și au ales ca episcop al lor pe Liubcovski, punându-și mâinile peste capul lui. Ei au păstrat totul ortodox, în afară de hirotonie, unde nu există succesiune apostolică și în afară de limba liturgică, ea fiind cea ucrainiană. Azi ar exista un episcop samosfețat: Gheorghe. E ceva problematic însă, Din curentul samosfețat, a luat naștere pe tărâm politic, curentul naționalist ucrainian, germanofil. Deaceea ei sunt bine văzuți de ocupația germană.

Mitropolitul Alexiev și episeopul Pantelimon, au încercat o împăciuire. Samosfeții au cerut să li-se recunoască hirotinici preoților lor. Mitropolitul le-a respins cererea, nefiind de competența sa, nu i-a recunoscut parohi pe preoții lor nicăeri, dar aceștia fac misionarism, fiind favorizați de împrejurări. Misionarul lor e lipsit însă de validitate harică.

Sectele religioase se mențin și azi în Biserica rusă. Ele au fost prigonite de comuniști, iar acum se bucură de libertate deplină, făcându-și prozeliti și ridicându-și case de rugăciune. Ele nu sunt bine cunoscute momentan și nici procentajul lor.

Comunismul a lăsat urme adânci asupra generației tinere. Se crede că ar exista azi, cu certitudine, circa 20 la sută atei comuniști convinși. Toate acestea îmi sunt date de un cunoscător al situației religioase din Rusia și un prigonit pentru Christos.

Părintele Vasile Dimitrievici

Am fost în casa lui săracă, dintr'un orășel rusesc și două ore și jumătate mi-a vorbit rând pe rând despre toate acestea, cu mult suflet. Cât despre viața sa, mi-a mărturisit că 3 ani a fost exilat în Siberia, pentru că era preot, (într'o pădure). Din drumul exilului, 150 km. i-a făcut pe jos, bătut, batjocorit, flămând și însetat. Acolo făcea misionarism pe ascuns între miile de creștini exilați. Conducătorul său a sfârșit prin a-l iubi, procurându-i un pașaport fals și trimițându-l ca funcționar modest, mai mulți ani în Caucaz, în regiuni necunoscute. În ultimii ani era contabil într'o localitate neînsemnată, trăind cu familia sa și neuitându-și misiunea de preot. Credincioșii se adunau pe ascuns să-i sfătuiască. Dornici de slujba religioasă, ei ascultau cu nesațiu, slujba religioasă dela Patriarhia română, sau Bisericile din București, la radio.

În noaptea Sf. Invierii, casa lui era plină de credincioși. Clopotele Patriarhiei române bătea și în casa lui Dimitrievici. Evanghelia Invierii era ascultată în genunchi, iar „Christos anext ec. necron“, le aprindeau o lumină de nădejde în suflet și le umplea fața de lacrimi. Fața lui era tot așa plină de lacrimi, când îmi povestea acestea.

Am slujit cu el azi o Sf. Liturghie și cu un alt preot român militar, în fața oștașilor români și a poporului rus. Poporul rus, în strae de sărbătoare și numeros cași altă dată, a plâns vă-

zând iarăși un sobor de preoți, într'o Biserică improvizată într'o casă, dar frumos împodobită cu icoane, cărți, odăjdii și vase desgropate din pământul părinților lor. Sunt aceleași lacrimi fierbinți, ce se varsă în pârae pretutindeni. Poporului rus nu i-a rămas decât să plângă, pe ruinele Sionului Pravoslavniciei Rusii,

scrisă în Rusia la 13 Septembrie 1942.

Pr. Gh. I. Brătășanu
conf. Reg, 36 Inf.

Raportul Părintelui Diacon Al. Marin, Misionarul Sf. Episcopii de activitatea pe luna Septembrie 1942

Prea Sfințite Stăpâne,

Conform ordinului No. 5431 | 10 Sept. | 1942, a Sfintei Episcopii a Tomisului, subsemnatul Alex Marin misionar Eparhial, m'am peplăsat în com. Saligni Jud' Constanța, unde am rămas 4 zile, adică dela 12—15' pentru muncă contra sectelor. Cunoscând după informațiunile P. C. Preot Bolocan F., individualitatea și spiritualitatea lor în parte, am procedat la pastorație individuală, la fiecare sectar acasă. Am împărțit broșuri, în mod metodic, creștinilor ortodoxi din preajma sectarilor. Ele aveau conținut eminent antisectar. Cel mai discutat punct «*de litigiu*» a fost preoția. De altfel s'ar putea reduce toate deosebiriile de dogmă și cult la o ură exclusiv contra preoților, ceace îi așează pe pârghia morală dincolo de creștinism; una asemenea păgânilor din era martirică. Și cu toate acestea, ei, în toate ocaziile, ne aduc nouă aminte, că ei sunt cei prigoniți, vestiți de Sf. Scriptură. Deaceia când acest oficiu îl face un laic, alta este atitudinea lor. Cu toate că laicii, cum este învățătorul, notarul etc., au o pregătire mult inferioară preotului, din punct de vedere religios rezultatele sunt excelente, ceace dovedește că nu convingerea din temeuri scripturistice îi poartă, ci ura îi conduce spre rățăcire departe de dragoste.

Am semnalat că conducerea o au femeile, și ce este mai trist!, toate au un trecut rușinos. Și, nu de puține ori, ele îndeplinesc oficiul absolvirii păcatelor, după un ritual improvizat adhoc.

Au fost cazuri când bărbații bapțiști, convinși, mi-au mărturisit. că.. de, e greu să se mai lase acum., și că știe el...?, să vorbească și cu nevasta. Am mers să vorbim și cu ea, dar vai!, puțin a rămas să nu fim mortori la o bătae din cele mai crunte și... să zic și... *josnice!* Pentru ce ?

Pentru că, după mărturia unui ortodox, femeile sunt câștigate întâi, cu bani streini, alimentate continuu și tot femeia e aceia căruia îi place mai mult ca ceace a fost odată să mai fie :

«*Desfrâul*». Sunt dealfel, în deobște cunoscute, moravurile josnice ale pocăiților, nazaranenilor, căci și aceștia sunt și se numesc acum tot bapțiști. Pretutindeni întâlnești, cu rare excepții, acelaș tip de rătăcit : analfabet, îndărătnic, ambițios, fariseic, ba chiar o lăudăroșenie tipică.

La Saligni, situația ar fi aceasta ; din 8 suflete, nu sunt neconvinse nici unul, dar o singură femeie trebuie ținută într'o permanentă atenție și toți se vor boteza.

La Cogealac 20-24 Sept., pentru că nu era decât un rătăcit în localitate, m'am deplasat în satul Vadu unde am activat 5 zile. Aci adventiștii fac progrese, din cauză că nu au preot care să se ocupe de ei și pentru că (mi-au reproșat chiar unii dintre ei) toți banii, cari se strâng pentru biserică, ce este în construcție, nu se știe unde merg de ani de zile. Deaceia rog pe această cale, pe Prea Sfinția Voastră, să dispuneți *de trimiterea* unei persoane de competență, cunoscător al împrejurărilor, și să lămurească marele nereguli care se fac pe spinarea *bisericii*. Anul acesta grâul bisericii se află la un învățător, rapia de anul trecut este nevândută și scade mereu. vr'o 20 - 30 ha. pe vatra satului, de mulți ani, le muncește un om cu numele pentru biserică, pentru că nu s'a realizat nimic. Deaceia trebuie să intervină justiția, pentru că toate

neregulile se învârtesc în desavantajul bisericii și se crează reputație degradantă.

În com. Viișoara dela 26 Sept. la 5 Oct., unde este un centru puternic baptist am stat 10 zile. Sec-tarii de aici sunt cunoscători ai Sf. Scripturi, dar sunt așa de obrasnici, că întrec orice închipuire.

Mi s'a cerut :

Să arăt actele că sunt împuternicit de... *Stat spre aceasta, și să intru la ei;*

Dece nu ne putem lega de episcopul lor Baban dela Constanța, ci numai de ei;

Dece nu se închide casa de rugăciuni, baptistă, din Constanța ?

Deacea pe viitor va fi necesar și un ordin al Minist. de Interne sau unul circular al Prefecturei.

Pentru ilustrarea obrăsniciei lor, anexez acestui raport și un proces verbal întărit cu pecetea primăriei Viișoara și semnat și de autoritățile, care au fost de față, pentru a fi trimis Onor. M. de Culte cu explicațiile Secției Culturale.

Baptiștii deși sunt pe stadiul mai puțin distant de ortodoxi, în raport cu alte secte, ei sunt în realitate cei mai periculoși.

Pe cei care nu sunt convinși că lovind biserica, sectarii lovesc de o mie de ori mai mult statul, în partea cea mai vulnerabilă sub raportul forței, biserica îi invită să se convingă pe teren! Identitatea istorică a bisericii cu statul, nu e o formulă istorică, ci o axiomă istorică. Cazul poporului nostru este unic și original. El nu va putea să trăiască liniștit imediat ce străinii vor continua să turbure această simbioză unică !

È un strigăt de alarmă. Ultimul. Cel ce crede că mai este de așteptat greșește. Este necesar bisturiul; cangrena aceasta reclamă urgența intervenției radicale.

Ei lucrează mai mult acum, în timp de război. Fiindcă sunt nestingheriți. Patria e angajată.

Și fiindcă nu pot lovi direct, în staț, ei lovesc biserica strămoșească. Ea n'are mijloace brutale de

luptă; n'are arme cu pulbere, ci are arme duhovnicești. Prin aceste lipsuri, subliniate, se strecoară ei să lovească în Patrie.

E cel mai laș metod de luptă : lovitură prin spate, indirect. Intre pereții capiştei baptiste se adoră chipul americanului *Neil* și se nădăjduiește într'o *alianță universală baptistă*.

Imperialismul iudaic prăbușit reînvie în carnea putredă a baptistului comunizator.

*
* *

Deacea supun aprobării Prea Sfinției Voastre următoarele măsuri de luat :

1. O circulară la protoierii, în care să se amintească elementele canonice și tipicale necesare la Sf. Liturghie precum și faptul că în cele mai multe locuri nu se cunoaște cădirea, etc.

2. Înaintarea Minist. de resort procesul verbal de injuria adusa Conducătorului Țării însoțită de un raport amănunțit.

3. Adresă Prefecturii ori Minist. de Interne, să ne împuternicească și din partea acestui Minister, în calitate de a putea vorbi față de sectari, de a intra în curtea lor, etc.

4. Un fond bănesc trebuie întrebuințat pentru broșura antisectare și N. Testamente, ediții românești.

5. Măsuri contra rătăcitului Baban, care ațâță populația rătăcită și eliberează autorizații cu sigiliul neoficial, caselor de rugăciuni.

Deasemenea e demn de subliniat faptul că deține o moară de ulei, cu care speculează și fură lumea pe principiul lor : *Orbului cu ochi nu e păcat să-i furi nici hrana*. Cu ce bani și-a însușit-o.

6) Inițierea tratatului religios.

Sunt al Prea Sfinției Voastre supus
și plecat fiu duhovnicesc
Diacon AL. MARIN

COPIE după decizia Sf. Episcopii Constanța No. 2850 din 18 Mai 1942.

DECIZIE

Având în vedere cererea Prea Cucernicului Proet Econom Gheorghe N. Sorescu, Consilier Referent în cancelaria Sfintei Episcopii Constanța, înregistrată la Sf. Episcopie sub No. 2850 | 1942;

În baza art. 139 și 140 din Statutul pentru organizarea Bisericii Ortodoxe Române și art. 96 din Regulamentul pentru alegerea și constituirea organelor reprezentative și executive în parohiile, protopopiatele și eparhiile din Patriarhia Română, precum și în conformitate cu art. 77 al. b. din Decretul Lege pentru Codul funcționarilor publici, publicat în Monitorul Oficial No. 59 din 10 Martie 1942;

Având în vedere și avizul Contenciosului Onor. Minister de Culte No. 4326 | 1941, comunicat acestor Sf. Episcopii cu adresa No. 50362 | 1941,

D e c i d e m :

Declarăm stabil pe Prea Cucernicul Econom Gheorghe N. Sorescu și-l definitivăm în funcțiunea de consilier referent al Consiliului Nostru Eparhial, spre a se bucura de toate drepturile ce-i acordă legile și Regulamentele Țării.

Data în reședința Nnoastră Episcopală din Constanța, astăzi 18 Mai 1942, iar al păstoriei Noastre al XVII-lea.

Episcop,

(ss) † **GHERONTIE**

COPIE depe telegrama Domnului Mareșal Ion Antonescu „Cenducătornl Statului Român, No. 8801A | 1942 către Prea Sfințitul Episcop D. D. Gherontie al Constanței.

București

Mulțumesc din inimă pentru simțimintele exprimate cu ocazia întemeirii Mănăstirii Dervent Ostrov.

(ss) *Mareșal Antonescu*

PAROHII VACANTE

Se publică vacante pe data de 1 Noembrie 1942, parohiile și posturile de preoți mai jos notate, cari au fost înființate prin Deciziunea Onor. Minister al Culturii Naționale și al Cultelor No. 55560 | 1942, pə data de 1 Noembrie 1942.

Județul Constanța

Parohia Siliștea, prin deslipire dela parohia Țepeș Vodă.

Parohia Grădina prin deslipire dela parohia Pantelimonul de Jos.

Parohia Vlahii prin deslipire dela parohia Aliman.

1 post de preot ajutător la parohia Oltina.

1 post de preot ajutător la parohia Topalu.

Județul Ialomița

1 post de diacon la parohia Sf. Treime din Urziceni.

1 post de preot ajutător la parohia Socariciu.

1 post de preot ajutător la parohia Alexeni.

Posturi Vacante

Se declară vacant postul de preot ajutor dela parohia Țăndărei Sat, județul Ialomița, pe data de 1 Ianuarie 1943.

— Se declară vacant postul I de cântăreț dela parohia Sf. Nicolae - Măgureni, județul Ialomița, pe data de 1 Octombrie 1942.

SPRE ȘTIINȚA

Revista apare sub îngrijirea Secției Culturale.
Schimbul de reviste, trimiteri de articole, abo-
namente și orice corespondență, se va adresa Re-
vistei «Iomis» la Sfânta Episcopie, Constanța.

ABONAMENTUL:

1 an pentru preoți, epitropi și adonați particulari 120 lei
1 an pentru cântăreți 100 .

SFANTA EPISCOPIE - CONSTANTA

Prin
P. C. Sale *Parohia Biserica Ortodoxa*
Domnului *Romania*
Parohia *Biserica Sf. Anton*
Comuna *Bucuresti VI*
Județul